

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Amerikalaisia käsitteitä luokkataistelusta

On sangen mieltäkiinnittävä rinnastaa toisiinsa eri asteella olevien amerikalaisen työväenjärjestöjen käsitteitä luokkataistelusta. Se on sitäkin enemmän mielenkiintoista, kun siten vertaamalla niitä toisiinsa saattaa helposti luoda itselleen käsityksen itse luokkakäsitteiden kehityksessä suuren työläisjoukkojen keskuudessa. Pöimikkämme seuraavassa joiakin tyypillisiä, eri asteita kuvaavia lausuntoja amerikalaisesta ammattiliitosta työväenliikkeestä:

Virallisen A. F. of Laborin kannan mukaan "tulee työn ja pääoman välillä vallita sopusointu"; teollisuuslaitoksia pidetään käynnissä "palveluksen ja voiton" vuoksi ja "kohtuullisen" voiton ottaminen palkkioksi myönnettään kapitalistien oikeudeksi. Lakkoon menoa ei virallisesti ole kielletty, vaikkakin sitä virallisen johdon taholta viivähtäen aikoina on alettu katella melkolailla karsain silmin, koska sen kautta "viattomat ihmiset joutuvat kärsimään," kuten muuan johtava henkilö joiakin päiviä sitten suvaitsi Denverin konventiossa lausua. Joka tapauksessa on lakkoutumissa noudatettava traditioin määräämiä tapoja, joista poikettaessa keskusjohdon taholta armottomasti koko puuha julistetaan "laittomaksi" ja ryhdytään sitä tuhoamaan. — Kaikkia uusia virtauksia vastaan taistellaan häikäilemättömällä julkeudella.

Tästä A. F. of Laborin virallisesta kannasta poikkeaa jo suurien liiton alaosastojen kanta melkoisesti. Siinä jo asetetaan hyvän matkaa luokkataistelua lähentelevälle pohjalle, vaikkakaan ei jakseta sitä selvästi käsitellä. Kuvaavaa esittämään tässä eräitä kohtia viimeisestä "International Steam Engineer" unionin kuukausijulkaisusta:

"Kun henkilö tulee union jäseniksi muutetaan hänen itsensä tämän luokan mukana, s. o. hänen tulee tehdä mitä uniokin tekee. Hän kenties ei halua lakkoutua, mutta siitä huolimatta hänen täytyy.

"Tällaiset toimenpiteet voidaan osottaa oikeutetuiksi. Olla-pa tällainen toimenpide oikeutettu, hyvä ja oikea yksityiselle union jäsenelle tai ei, niin se kaikista huolimatta tapahtuu koko kansan hyvää silmällä pitäen, minkä loppukaudessa tulee ratkaista onko teko oikea, vaiko väärä. ... On paljon asioita, jotka ihanteellisesti ovat oikeita, mutta joita ei voi sovellettaa käytäntöön nykyaikana, koska koko mailman järjestyskään ei ihanteellisesti ole oikea. Monet seikat tulevat enemmän tai vähemmän kunnioitettaviksi tulleensa vanhoiksi ja kun kansa niihin tottuu. Ammattionimien alkaa tulla hyvin vanhaksi. Amerikkassakin alkavat sekä työläiset että työnantajat siihen tottua, vaikkakaan kaikki eivät siihen usko mutta kuin muuhun suureen uskoon. Työnantajat eivät pane vastaan siitä, että uniot toimeenpanevat piknekköjä ja tekevät päätöksiä kokouksissaan, kunhan ne vain sitten pysäyttävät toimintansa siihen. Työnantajat eivät vastusta sitä, että työläisillä on seurusteluklubeja, mutta sen sijaan ne vastustavat sitä, jos niissä aletaan todellakin toimia.

"Yhteiskunta vaihtuu alati; hallitukset vaihtuvat alati. Hallitus, joka tuhannen vuotta sitten sopi kansalle, ei sopisi silloin tänään. Hallitus, joka sopi kansalle tänään, ei toivoaksemme sovi sille enää sadan vuoden kuluttua. Teollisuusjärjestö, joka vastaa tarkotustaan tänään, ei sovelnutu olosuhteisiin sata vuotta sitten, eikä myöskään enää 50 vuoden kuluttua vastaa tarkotustaan. Kaikki tavallaan on kehityksen alaisista ja ajasta ja paikasta riippuvaisia.

"On paljon ihmisiä, jotka sanovat loruksi väitöstä, että työ ja pääoma ovat keskenään vihollisia.

Ne sanovat, että me olemme ystäviä, koska pääoma ei voi tulla toimeen ilman työtä ja työ ei vuorostaan ilman pääomaa. Tämä on kylläkin totta, mutta siitä huolimatta eivät työ ja pääoma missään tapauksessa ole ystäviä keskenään. Susi ei tule toimeen ilman lammaspaisia, mutta se ei silti missään tapauksessa tee lampaasta suden ystävää... j.n.e."

Tällaiset mielipiteet ilmaukset osottavat, että vanhoillissa ammattiliitojen riveissä on tapahtumassa käymisprosessi, joka osottaa tyytymättömyyttä entisiin käsitteisiin ja niiden mukaiseen toimintaan, tunnustaen entisten järjestöjen luutuneen, selittää kaiken kehityksen alaiseksi ja etsii uusia, ajan vaatimia vastaavia toimintamuotoja.

Tietenkin voisi amerikalaisessa ammattiliitossa työväenliikkeessä esittää montakin vaihtoa, jotka ovat omansa osottamaan eri kehitykselle olemista, mutta tyytykäämme tällä kertaa vain kolmeen. Mainittakoon siksi viimeksi Butte Daily Bulletinin esittämä näkökanta, joka on kasvanut ja vartunut ankarien työtaisteluitten kuluessa, joihin aikana siitä kaikki harhakuvat ovat ennättäneet karsiutua pois ja kristalloitua selväksi luokkataistelukäsitteeksi: "Eräitten isänmaalliksi itsensä kutsuvien seurojen suosija on vedonnut presidenttiin kehoittaen tätä käyttämään vaikutusvaltaansa näitten auttamiseksi, jotka uskovat voivansa estää radikalisen propagandan levenemistä. Huolimatta näitten seurojen aktiivisesta vastaan, ne hämmästykselleen huomavaat, että sen sijaan että radikaalinen propaganda vähenisi, se päinvastoin yhä vain saanut elinvoimaa ja uudistettua toimelaisuutta.

"Kenellekään ei ole tarpeellista tutkia filosofisia teoksia keksiäkseen luokkataistelun olemassaolon. Elämän tosiasiat ratkaisevasti todistavat luokkataistelun riehuvan yhteiskunnassamme. Miksi keskinkertainen työtekevä yhteiskunnan jäsen taipuu varakkaan edessä? Miksi työläinen työpajassa pelkää isäntää? Tapahtuuko tämä siksi, että näillä miehillä on suurempi voima? Me tiedämme, että kysymyksessä ei ole pelkkä fyysillinen voima silloin kun moni heikkosäärinen ja selkärangaton olio pelkääntää yhteiskunnallisen asemansa perusteella voi hallita fyysillisesti voimakkaista työväenluokkan jäseniä. Toinen luokka pitää toista valtansa alaisuudessa siksi, että sen käytettävänä on voima.

"Mistä tämä voima johtuu? Onko se saavutettu yliopistoissa opiskelun, vaiko voimisteluhallien harjoittelun kautta? — Ei — valloista oleva luokka saa voimansa siitä, että se omistaa teollisuuden. Teollisuuden omistamisen kautta se kykenee sanelemaan ehdot sille luokalle, jonka se palkkaa palvelukseensa. Työpaikan menettämisen pelko saattaa toisen miehen pelkäämään toista. Toinen luokka — kapitalisti — teollisuuden kontrollin kautta riistää toista luokkaa — työväestöä. Ne jotka ovat asemassa, että ne voivat antaa työtä hallitsevat niitä jotka tarvitsevat työpaikan eläkseen.

"Monet työväenjohtajat loruilevat siitä, että työ ja pääoman edut ovat samansuuntaiset, mutta siitä huolimatta ne tietävät, että heidän on pakko järjestää ammattiliittoa voidakseen saada enemmän raadantansa tuloksista. Työnantajat, jotka myöskin väittävät, että heidän etunsa ovat samat kuin heidän työläistensäkin, käyvät avoimen työpajan taistelua tarkotuksella päästä asemaan, jossa he työläisilleen voisivat antaa mahdollisimman vähän niitten työn tuloksista. Tästä jakautumisesta eri leireihin kysymyksessä työläisten raadannan tuloksista käydään taistelua, jota nimitetään luokkataisteluksi.

"Eli olisi olemassa mitään sellaista kuin luokkataistelu, niin miksi työläiset järjestävät unioita ja työnantajat tehtiinjohtoon on seurusteluklubeja, mutta sen sijaan ne vastustavat sitä, jos niissä aletaan todellakin toimia.

"Yhteiskunta vaihtuu alati; hallitukset vaihtuvat alati. Hallitus, joka tuhannen vuotta sitten sopi kansalle, ei sopisi silloin tänään. Hallitus, joka sopi kansalle tänään, ei toivoaksemme sovi sille enää sadan vuoden kuluttua. Teollisuusjärjestö, joka vastaa tarkotustaan tänään, ei sovelnutu olosuhteisiin sata vuotta sitten, eikä myöskään enää 50 vuoden kuluttua vastaa tarkotustaan. Kaikki tavallaan on kehityksen alaisista ja ajasta ja paikasta riippuvaisia.

kuunta yhteiskunnallisen rauhan perusteille, s. o. meidän täytyy saada kaikki ihmiset työskentelemään koko yhteiskunnan hyödyksi, eikä vain joittenkin harvojen eteen.

"Me emme opeta luokkavihaa emmekä saarnaa luokkasotaa. Tämä kuulostanee oudolta raiyoista radikalisuuden vastustajista. Tosiasiana kuitenkin pysyy, että koko meidän propagandamme on vain tosiasioitten tunnustamista. Inhimillisen yhteiskunnan tukkimisesta meille esitetty tosielikat johtavat meidät siihen lopputulokseen, että on olemassa luokka — hyvin pieni luokka — joka estää koko kansan suurien massojen kehitystä, joka ei luovu kontrollistaan elämänsä välineitten yli siitäkään tosiasista huolimatta, että sellaisen kontrollin tuloksena miljoonat kärsivät nälkää. Ne eivät luovu tästä kontrollistaan vetoomalla heidän yhteiskunnalliseen oikeudentuntoonsa. Ne ovat keran toisensa jälkeen, kuten Ludlowin, West Virginian, Cripple Creekin tapauksissa ja meidän omissa yhteisössämme (Buttessa) osottaneet, että ne enemminkin vuodattavat työläisten verta kun alistavat paremman palkan ja lyhemmän työpäivän vaatimukseksi. Ne puhuvat pyssyhuurtiensa pyssyjen suitten kautta meille, että niin kauan kuin ne voivat, joko rauhallisilla tai siten väkivaltaisilla keinoilla ne tulevat edelleenkin pitämään käsissään teollisuuden kontrollin" — j.n.e.

Butte Daily Bulletin kaikkien näitten kokemusten perusteella tukee siihen lopputulokseen, että työväestön on saatava käsiinsä "vieläkin voimakkaampi mahti ennenkuin suuret kansanjoukot voivat saavuttaa vapauden, jota ne tavoittavat. Vasta sen jälkeen, vakuuttaa Butte Daily Bulletin, voidaan päästä yhteiskuntaan, josta luokkaviha ja luokkataistelu ovat kadonneet ja myöskin — luokat. — KEH.

ITÄMAIDEN KANSANLIKKEET JA MAILMAN VALLANKUMOUS Valtava taistelu kansallisten itsenäisyysoikeuksien puolesta on puhjennut idän sorrettujen ja alas poljettujen kansojen keskuudessa. Virta on temmannut muokansa Turkin, Persian, Afganistan, Bokharan, Kiinan, Mongolian, Korean, Indian ynnä muut. Taistelu on etupäässä kohdistunut ulkomaisen kapitalismin kukistamiseen, mikä kauan on sortanut ja armottomasti riistänyt idän työtekeviä joukkoja. Englantilaisen pääoman valta-asema Turkissa, Persiassa, Afganistanissa, Kiinassa ja Indiassa, ja japanilaisen pääoman herruus Kiinassa, Koreassa ja Mongoliassa ovat loihneet semmoisen kansan tulenkatuainesta, että yksi kipinä Venäjän vallankumouksesta liekistä riitti innoittamaan idän sorrettuja kansoja intohimoiseen haluun särkää kahleensa ja vapauttaa sortajan ikenalaisuudesta.

Taistelu on nyt saavuttanut suurimman vauhtinsa siten imperialistisen sodan päättymisen. Kun imperialistien huomio ei enää ollut kiinteynenä Euroopan tappotantereille, riensivät voitokkaat riistajat saaliinjalolle Itään, iskien koka kytensä entistään syvemmälle idän työtekevien joukkojen vertavotavaan ruumiiseen. Tarvitse vain viitata suurlisenkuluhiisaan "Seversin rauhaan", jonka kautta Turkki paloteltiin kappaleiksi, tai Englannin sotajoukkojen toimintaan Kaukaasiassa, Persiassa, j.n.e. Tämä pitää paikkansa myös Kaukaisen Itään nähden, jossa Japani pitää herruttua. Luottaen liittoonsa Englannin kanssa, Japani edellisen suostumuksella ryhtyi toteuttamaan sellaista sortaja- ja alistamisohjelmaa Itä-Aasian kansojen keskuudessa, että takapajuisimmat ja hitaimmatkin kansat olivat pakotetut liittymään vallankumouksellisen lipun juurelle. Sanalla sanoen, imperialismin omalla kädellään on luonut mitä valtavimman vallankumouksellisen, jonka laimeet koivaat yhä korkeammalle uhahten hukuttaa tulvansa alle mailman kapitalismin jätteenkin idässä.

Kolmas Kansainvälinen, päinvastoin kuin Toinen Kansainvälinen, vastasi ei ainoastaan sanoen, vaan tein idästä kuuluvaan kutsuun, joka kehotti nousemaan valtavaan taisteluun mailmankapitalismin herruutta vastaan idässä. Liittään itsensä vallankumouksellisiin kaikissa maissa, Kolmas Kansainvälinen velvoittaa kaikkien maiden vallankumouksellisten tukemaan sorrettuja ja takapajuisien kansojen kansallisia liikkeitä. Niin kauan kuin Aasian ja Afrikan kansat elävät orjuudessa ja Euroopan kapitalistit kykenevät käyttämään keltaisia ja mustia orjiaan Europan

työläisten sortamiseen, niinkauan jälkimäiset myös ovat kykenevät vapauttamaan itsensä kapitalistisesta orjuudesta ja saavuttamaan todellista vapautta. On jo aika heittää roskalajiaan joutava väite, että siirtomaajohtelmaan oikeuttaa "alkuasukkaiden kääntäminen sivistykseen ja edistykseen suunauksiin." Mailmansota on täydellisesti paljastanut näiden kaikenkarvaisten kapitalistien häntien väitteiden ulkokultaisuuden.

Työväestön mailmanlaajuisen vallankumouksellisuuden kannalta katsottuna on mitä tärkeimmistä merkityksestä eristää kapitalismin yhteys siirtomaiden kanssa. Se olisi isku itse kapitalismin selkärangan. Tämä voidaan suorittaa vain koko mailman kumouksellisten työläisten yhteisvoimilla. Europan kapitalistinen kuori on vaikea särkää ja Europan porvariston "haarniskoidun nyrkin" vastustusvoima on vielä luja. Sentähden on välttämätöntä kerätä yhteisen ponnistuksen kaikki voimat ja kehitettävä voimia järkähtämättömään kestävyteen ja valmistauttava pitkäliiseen ja järjestelmälliseen taisteluun. Ja idän kansojen vallankumoukselle voi viedä tähtäksä osaa taistelussa. Se puheuttaa nyt jo mailman laajimman imperialistisen vallan, Englannin, perustuksia ja särkee Englannin siirtovallan selkärangan.

Vallankumouksellinen proletariaatti on ottanut tehtäväkseen kaikin voiminsa avustaa idän kansojen taistelua, mutta samalla harjoittaa keskeyttömää agitatoria idän työläisjoukkojen keskuudessa kehitteäkseen näissä luokkatietoisuutta ja johtaakseen heitä taisteluun ei ainoastaan ulkomaista pääomaa vastaan vaan myös kotioisa riistäjiä vastaan. Täten kansallisen vallankumouksellisen järjestämistä, siirryttäen asteettain vallankumouksellisten neuvostojen järjestämiseen, kuten parhaillaan tapahtuu esimerkiksi Turkissa, jossa viimeisten tietojen mukaan kansallinen kemalistiliike on muuttumassa liikkeeksi kemalilaisuutta vastaan.

ITÄMAIDEN KANSANLIKKEET JA MAILMAN VALLANKUMOUS Valtava taistelu kansallisten itsenäisyysoikeuksien puolesta on puhjennut idän sorrettujen ja alas poljettujen kansojen keskuudessa. Virta on temmannut muokansa Turkin, Persian, Afganistan, Bokharan, Kiinan, Mongolian, Korean, Indian ynnä muut. Taistelu on etupäässä kohdistunut ulkomaisen kapitalismin kukistamiseen, mikä kauan on sortanut ja armottomasti riistänyt idän työtekeviä joukkoja. Englantilaisen pääoman valta-asema Turkissa, Persiassa, Afganistanissa, Kiinassa ja Indiassa, ja japanilaisen pääoman herruus Kiinassa, Koreassa ja Mongoliassa ovat loihneet semmoisen kansan tulenkatuainesta, että yksi kipinä Venäjän vallankumouksesta liekistä riitti innoittamaan idän sorrettuja kansoja intohimoiseen haluun särkää kahleensa ja vapauttaa sortajan ikenalaisuudesta.

työläisten sortamiseen, niinkauan jälkimäiset myös ovat kykenevät vapauttamaan itsensä kapitalistisesta orjuudesta ja saavuttamaan todellista vapautta. On jo aika heittää roskalajiaan joutava väite, että siirtomaajohtelmaan oikeuttaa "alkuasukkaiden kääntäminen sivistykseen ja edistykseen suunauksiin." Mailmansota on täydellisesti paljastanut näiden kaikenkarvaisten kapitalistien häntien väitteiden ulkokultaisuuden.

Työväestön mailmanlaajuisen vallankumouksellisuuden kannalta katsottuna on mitä tärkeimmistä merkityksestä eristää kapitalismin yhteys siirtomaiden kanssa. Se olisi isku itse kapitalismin selkärangan. Tämä voidaan suorittaa vain koko mailman kumouksellisten työläisten yhteisvoimilla. Europan kapitalistinen kuori on vaikea särkää ja Europan porvariston "haarniskoidun nyrkin" vastustusvoima on vielä luja. Sentähden on välttämätöntä kerätä yhteisen ponnistuksen kaikki voimat ja kehitettävä voimia järkähtämättömään kestävyteen ja valmistauttava pitkäliiseen ja järjestelmälliseen taisteluun. Ja idän kansojen vallankumoukselle voi viedä tähtäksä osaa taistelussa. Se puheuttaa nyt jo mailman laajimman imperialistisen vallan, Englannin, perustuksia ja särkee Englannin siirtovallan selkärangan.

Vallankumouksellinen proletariaatti on ottanut tehtäväkseen kaikin voiminsa avustaa idän kansojen taistelua, mutta samalla harjoittaa keskeyttömää agitatoria idän työläisjoukkojen keskuudessa kehitteäkseen näissä luokkatietoisuutta ja johtaakseen heitä taisteluun ei ainoastaan ulkomaista pääomaa vastaan vaan myös kotioisa riistäjiä vastaan. Täten kansallisen vallankumouksellisen järjestämistä, siirryttäen asteettain vallankumouksellisten neuvostojen järjestämiseen, kuten parhaillaan tapahtuu esimerkiksi Turkissa, jossa viimeisten tietojen mukaan kansallinen kemalistiliike on muuttumassa liikkeeksi kemalilaisuutta vastaan.

LAKKOLIikkeiden LAAJENTUMINEN

Etä kapitalismin on käynyt kykeneemättömäksi järjestämään taloudellista elämää uudelleen siitä kaaostilasta mihin sota ja sen jälkeen kapitalistisen järjestöjen sodan varustelu ja järjestetty työväenluokan riistäminen koko tuotannollisen elämän on asettanut, sitä osottaa kaikkein selvimmän lakkoliikkeen laajentuminen kansainvälisessä mittakaavassa. Viime vuoden tilastot osottavat, että yhdeksän miljoonaa työläistä taisteli lakkoissa. Näistä tulee Saksan osalle 1,866,000, Italian 1,781,000, Ranskan 1,186,000 ja Englannin 1,117,000 työläistä. Miljoonia työpäiviä laskevat porvarit "menetetyn" lakkojen johdosta, josta he surevat.

Kaikki merkit viittaavat siihen, että lakot tulevat olemaan tänä vuonna vieläkin laajempat. Kapitalismin yritykset laskea palkkoja ja hävittää työväen unioita pakottaivat varustukseen, jonka ensimmäisenä muotona esiintyy lakkoo. Näiden taistelujen vaikutus on suurimmoin. Samalla kuin ne osottavat "kapitalismin yleistä romahdukseen kulkeamista, sen kaikkien yritysten epäonnistumista palauttaa oloja normaalitilaan, ne samalla kiihottavat työläisiä ja käytännöllisesti osottavat suurille joukoille luokkayhteiskunnan sovitamattomat ristiriidat. Kapitalismin on vallankumouksellistuttanut maailman, työväenluokan on vallankumouksellistuttanut itsensä ja toimintansa, jotta se voi toteuttaa tarkoituksensa.

KARJALAN KIRJAT Karjalan työläisille kerättyjä kirjoja voidaan lähettää osotteella: Yrjö Halonen, Etepenpää, 771 39th St., Brooklyn, N. Y. Kirjat on edullisinta lähettää n. s. kirjotuskomelaatikoissa. Laitamattalla tarvitaan näet luja laatikoita, eikä ne saa olla kovin suuria, eikä raskaita. Elii vanhoja konekirjotuslaitteita ole saatavissa, niin koettakaa katsoa noin parin jalan pituinen ja puolentoista levyinen laatikko ja laudat noin tuuman paksuiset.

Myös on lähetettävä tieto, minkälaisia kirjallisuutta laatiokkansa on. Tällä kertaa on toivottavaa, ettei julkaisuja lähetettäisi, sillä niistä tulee rahtimaksu suhteellisesti niitten arvoa korkeammaksi. Tuonnempana lievenne tilaisuudessa lähettäämään julkaisujakin, kun suuremman määrässä muutakin tavaraa lähetetään, jolloin julkaisuja voidaan lähettää tyydyttävänä, tarvitsematta niistä maksaa erikoista rahtimaksua.

Kirjalähetykset ovat siis tehtävä osotteella Y. Halonen, % Etepenpää, 771 39th St., Brooklyn, N. Y. Karjalan asioita koskeva kirjeenvaihto sensijaan on osotettava Y. Halonen, 110 W. 40 St., Room 506, New York City, N. Y.

nitut herrat toimittajat eivät edes iljenneet maistaakaan koko Moskua, vaan arvelivat sen olevan erittäin maukasta.

Olemme saaneet lukea porvarilehdistä, kuinka herrat toimittajat ovat toittotanneet (käyntinsä perusteella) nämä vankileirin olot ja ruuat olevan siksi hyvin järjestettyjä ja hyviä, että vapaudessa olevat toverimme voivat kahtia meidän vankien onnea ja alkavat pyrkiään joka onneka vankileirille.

"Mutta tässä herrat porvarillisten sanomalehtien toimittajat tekevät meitä kohtaan suuren rikoksen, josta — — — Taasekin Tamminen ivallisesti huudahti: "Josta tietenkinkin kostatte!"

Edelleen Tamminen luki kirjestaan: "Kirjeen sisälle liitän Smk. 20:— ja pyydän, että sinä, vapaana oleva toveri, lähetät minulle sen arvosta tupakkaa, kuitenkin ilman korotia, koska "laillinen hallitus" on meillä puheilla ottanut tupakkakorot pois."

Taasekin Tamminen ivallisesti matkutti: "Laillinen hallitus", jonka jälkeen hän jatkoi kirjeen luekista: "Lähetä tupakkaa tällä asiamiehelläni (nimi) hän on rehellinen ja myöskin innokas osuuskauppa-aitteen toimittaja."

Toivolla, että muistat kärsiviä toveritänne pitkiä aikaa-aitauksen sisäpuolelle auttavalla kädelläsi, pihirän toverillisesti tervehtäen (Nimi) (Vankileirin osote) (Murjun osote).

Tuomio ja sen antaminen. Enempi ei vankia tutkittu, eikä vankilan johdotonta kokoontunutta tuomitsemaan, vaan Tamminen itse kirjotti tuomion heti seuraavasti: (Nimi)

Vaarallinen konnaki! (Punaisella alleivittuna).

Kapinallisten ja vanheellisten tietojen levittämisestä a*a*a* (Punaisella).

Sisä 84 isku! Merkit a*a*a* olivat ruoskan iskujen merkkejä ja tarkoittivat 84 kovinta iskuja, joita ainoastaan leirin piiskuri Sakeus Koivunen jaksot luttika apteekkilääkkeiden huumauksesta.

Sitte vietin uhrin päivävahtiin, jossa rangastukset pääasiallisesti toteutettiin. Raaka toimitus alkoi. Oli syyskuun 17 päivä v. 1918 kello 11 illalla. Kun päivävahtiin saapui nahkavaatteisiin pukeutuneena, tikari pyölyssä ja revolveri kädessä luutnantti Tamminen apulainen Kalle Kurko, opettajan poika Ruovedellä ja aukaistuaan sellin oven, komensi: "Kalle Viitanen olen, pitkälläsi tuohon pitkälle penkille, sullesi ja paitahälsillesi, mars!" Uhrin, näiden piiskurit palkikoitune nahkainne valvoine ruoskineen uhkava ympäriillään, alkoi puhelun, mainiten olleensa joku aika sitten saaralassa, joten on vaarallista leikkaitta ruoskia. Piiskuri Hermelin tarkasti leikatun palkan (haavan) samoin Kurko. Hermelin tunsi kai vaaran olevan lähellä, koska sanoi: "Ei lyödä, sillä haava voi repeytyä auki ja tämän leirin sairaalassa ei neulota eikä paranneta, koska täällä ei voida nukuttaa."

Kurko ei nähyt mitään vaaraa, vaan komensi uudelleen: "Mars, penkille suulesi!" Ja niin alkoi se ojenneksiksi järjestetty ruoskinta. Uhrin ympäröimänsä pään kohdalla itse Kurko revolveri ojennettuna uhrin päähän noin 50 sm. etäisyydessä, jalkojen puolella oli pohjanmaalainen "Jääkäri Kampula" kiviäriä kädessä tähdätyttä uhrin istumalihaksiin, noin 1 metrin etäisyydessä. Hermelin oli ovella vahtina revolveri kädessä varuolmassa, ettei uhrin iskun ponnahduksista lennä ovesta ulos ja itse Sakeus Koivunen, kookas, tukevanlainen proomumies Ruovedellä, asetui uhrin selän kohdalle ruoskia kädessä. Hän alkoi. Nousi varpaallensa, kohotti ruoskan ja veti henkeä sisäänsä. Sitten voimakas lyönti ja lasku varpailla alas, suu irvissä sekä ähkyy. Kanhistava olli se läimäyksen ääni, jonka ruoska synnytti juuri koskettaessaan uhrin selän. Ja millä isku tuntui itse uhrin?

Kun oli 40 kertaa voimaperäisesti läimäytetty, nousi uhrin ylös, mainiten: "Kyllä se jo piisaa!" Mutta se ei riittänyt. Sakeus Koivunen komensi innokkaasti: "Mene siihen vaan pitkäksesi, taikka vetelen ympäri päätäsi!" Jatkettiin taaseen ruoskintaa harvassa tahdissa siksi, kunnes tuli luku täyteen, nimittäin 84 isku. Kurko löi kannustaan lattiaan ja antoi pysähdyksimerkin piiskurille.

Uhrille Kurko hyvin tuuskaten sanoi: "Ei tämä vielä tähän loppu. Mars sellisi!" Toinen otettiin ruoskittavaksi. Kuului taaseen komento Kurkolta: "Einar Aittola ulos, mars pitkäksesi penkille!"

Edelläkerrotulla tavalla jatkettiin toimitusta Aittolalle, 24 iskuja ja siten komennus Kurkolta: Mars sellisi!" Kollmannelle annettiin 54 iskuja. Kuului taaseen komento Kurkolta: "Kustaa Lindroos ulos, mars pitkäksesi," ja nyt seurasi Lindroosin silpilaatunutta margariinia) niin mal-

Miksi kahta viimeainittua ruoskittiin? Einar Aittola myöskin lähetti salateitse valmiollensa Kustaa Lindroosta mukana kirjeen, jossa mainittiin työtönsä lähettämistä Ruotsiin. Kirje joutui Tamminelle ja tämän johdosta Aittola valheellisesti leimattiin Ruotsin karkuun yrittäjäksi ja näin ollen maku karkausyrittäjä sai selkäänsä 24 iskuja, jostavastoin kirjeen välittäjä sai 54 iskuja.

Pappikin paheksui tapahtunutta. Seuraavana aamuna saapui vankileirin apulaispastori Kaakinen päivävahtiin. Täällä hän tarkasti uhrin mustiksi ruoskittuja selkiä ja oli kovasti pahoillaan moista petomasta raaletusta. Hän tunti myöskin uhrin tekemät rikokset perin pohjalta ja mainitsi rikokset niin toisarvoisiksi, että niistä ei olisi pitänyt moista rankaisua antaa.

Ruhjotut saivat virua 6 viikkoa putkassa. Kaupan päälleiksi vielä näitä uhreja pidettiin 6 viikkoa päivävahtia, ahtaassa 1 miehen murrussa, kaikenlaisten syöpäläisten joukossa. Syöpäläisiä, vallankaan luteita, ei Sakeus Koivunen antanut tappaa. (Pelkääköhän mahdollisesti että leirin karja, irtaimisto, olisi vähentyntä ja näin ollen olisi tilikirjoihin tullut valinkkia liikaa?) Eivät uhrin useista pyynnöistäkään huolimatta päässet koko ajalla saamaan itseään puhdistamaan. Ehkäpä herrat vankileirin johtajat eivät suvainneet näytellä uhrin mustiksi ruoskittuja selkiä ahmista. Ei myöskään uhreja koku täällä kunden viikon ajalla päästetty sekunniksakaan ulkoilmaan.

Edellainittunaisia ruoskimia tapahtui jatkuvasti joka ilta, jota monista voitaisiin kertoa loppumattomasti.

Hoquiam, Wash. Viisi kaupunkimme asukasta loukkaantui autojen yhteyttömyksessä lähellä Elmaa t. k. 13 p:nä. Toista yhteenajanutta autoa ohjasi Martin Dawson, joka omistaa hantautamiston täällä. Hän, sekä neljä muuta henkilöä, jotka olivat hänen autossaan loukkaantuvat, ei kuitenkaan vaaralliseksi. Toista autoa ohjasi P. C. Hansen, hän pääsi pelkällä säikähdyksellä tästä irtäkättä.

Kymmenen miestä vangittiin t. k. 12 p:nä, liiallisen kuunpalsteen nauttimisesta. Oli joiakin joukossa, jota myöskin syytetään kuunpalteen myynnistä. Heitä sakotettiin poliisioikeudessa yhteensä \$275. H. Henry, joka omistaa pallohallin kahdeksan nolla kadulla, vangittiin sentakia, kun häneltä löydettiin liika voimakkaa pihelmaa juoma, sillä häneltä tavattiin sellaista grape juicea, joka oli kahdeksan prosentoin alkoholiolotista. Hänelle asetettiin \$100 takaus nolla kauvaksi, kunnes asiaansa tutkitaan. Andrew Relling vangittiin myöskin yllämainitunlaisen grape juicea myymisestä. Häntä sakotettiin poliisioikeudessa \$100.

C. R. Hutton loukkaantui sahamylyssä Quinault Laskell t. k. 12 p:nä. Hän oli syöttämässä höyläkonetta ja joiakin meitä hänen kieltäen rullien välillä, mäsäten sen melko pahoilla. Hänet tuottiin Hoquiamin General sairaalaan saamaan lääkärin hoitoa.

Mrs. S. E. Hawkins sai vahingotkorvausta \$382 jalastaan, joka loukkaantui Ontario kadulla, kun käytävästä katkesi lankku ja niin ollen sai hän ruhjevammoja jalkaansa, josta kaupungin isät päättivät maksaa tuon yllämainitun erän hyvitystä.

Se rakkauten, se rakkauten, se on pariloishinsa kietonut tor. Peter Waresen ja Hilma Seppälän. He kävivät puuttelemassa pastori W. O. Westlign t. k. 13 p:nä illalla, joka toimitti vihkimisen asian mukaisesti järjestyksessä. No niin, onneksi olkoon! Jatkuva yhteisymmärrystä toivoton lonne talpalelle! — "Pätkä."

Svensen, Ore. Se kesäjuhla, joka pidettiin t. k. 25 p., tulee olemaan monipuolinen. Eri-sinnäkin siksi kun valmiita tulee olemaan se kaupan valmistettu kamsoppa ja sitä onkin niin riittävästi että sopii sitä myös mainitsemassa uhrin edempääkin. Erityisesti svenseniäiset voisivat olla siltä varaitä päivän syömättä. Mitä taas tulee ohjelmaan, niin on se siksi rikasta, ettei kukaan voi sanoa, että olisi se nyt parempaakin saanut olla. Sillä kaikki mukaan.

Pitkäaikaiset sateet tekevät valinkoa paikkakunnan marjojen valinkoille, kun ei ole sen vertaan kutsua ilmaa, että voisi korjata ne jotka on valmistuneet. Sateiden tähden marjoista jää enin osa mätänemään. Heinäkorjotus on myös samanlainen kysymys. Heinää on kyllä kasvattanut runsaasti, mutta sen kokoaminen näyttää olevan hyvin hidas.

Osaston kokous on tulevan kuun 3 p. Muistakaa silloin saapua kokoukseen, taikka jollelle tule, niin teidän tehdään toimihenkilöitä. Siinä tapauksessa teidän on alettava poliisitoimintaan niinkuin uuden virkallisten ainoakin. Näyttäkää vanhoille, että nyt se on teidän vuoro. Nykyaajan sosialistien velvollisuus on toimia voitintensa mukaan sen jalan aatteensa puolesta, joka vie koko köyhällisten sosialistiseen yhteiskuntaan.

Oravakoren Oskari.